

Mă-ntorc

Intel1anima

Sunt fiul tău rătăcitor, lumină,
și-mi strigă sângele ca o sirenă:
"Mi-e dor de-acasă!"

Mă-ntorc la tine cu brațele întinse.
Primește-mă înapoi,
așa cum sunt acum:
pe coapse-mi șiroiesc
râuri de sare,
rămășițe ale tumultului
de lacrimi,
furtuni îmi joacă în părul rebel,
iar fulgere albastre curg prin vene.

Și timpul,
și drumurile toate
m-au amăgit cu doruri multe și rebele,
cu primăveri ce n-au venit,
cu o iubire care-avea aripi de ceară
și-a nins cenușă peste sufletu-nsetat.

Primește-mă
până ce amurgul
nu se închide ca o imensă pleoapă
peste curcubeul care încă mai leagănă
în privirile mele
inorogul alb
mult visat
din copilăria mea.

Primește-mă, lumină!
Mă-ntorc la tine,
eu, fiul tău rătăcitor,
și vreau să îți aprind altare
din versul meu albastru
ce singur a rămas întreg.

Îmi strigă sângele ca o sirenă:
"Mi-e dor de-acasă!".